

የቅዱሳን መታሰቢያ

ቅዱሳን በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ከቤቱ ጀምሮ በጽላቱ በጠበሉ ይታሰባሉ። ቤቱ፣ ጽላቱ፣ ጠበሉ የእግዚአብሔር ሲሆን የጻድቁ አቡነ ተክለሃይማኖት ቤተክርስቲያን፣ የጻድቁ አቡነ ተክለሃይማኖት ጽላት፣ የጻድቁ አቡነ ተክለሃይማኖት ጠበል ይባላል። በዚህ ሁሉ ስማቸው እየተጠራ እንዲታሰቡ ያደረገ እግዚአብሔር ነው። ነብዩ ኢሳይያስ እንደ ተናገረው፡- “በቤቴና በቅጽሬ ውስጥ ከወንዶች እና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚበልጥ መታሰቢያና ስም እስጣቸዋለሁ፤ የማይጠፋም የዘላለም ስም እስጣቸዋለሁ።” በማለት (ኢሳ፲፮፥፭) በብሉይ ኪዳን በኢሳይያስ አንደበት የተናገረ እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳንም ባለሽቱዋ ማርያም ዋጋው እጅግ የበለጠ ሽቶ በራሱ ላይ ባፈሰሰች ጊዜ፡- “ይህች ሴት መልካም ሥራ ሠርታልኛለች፤ . . . እርስዋ ይህን ሽቱ በሰውነቴ ላይ አፍስሳ ለመቃብሬ አደረገች። እውነት እሷችኋለሁ፣ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት እርስዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርሷ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል።” ብሏል። ማቴ፯፥፯-፲፫ ይህም የሚያስተምረው በስብከተ ወንጌል ውስጥ የቅዱሳን መታሰቢያ መኖሩ ነው። ስለሆነም ደማቸውን ያፈሰሱ ቅዱሳን ምን ያህል መታሰቢያ አለባቸው? የሚለውን በንጹሕ ልቦና ማሰብ ይገባል። ቅዱስ ጳውሎስ በዕብራይስጥ መልእክቱ ከአቤል ጀምሮ ያሉትን ቅዱሳን ስማቸውን እየጠራ፣ ታሪካቸውን እየተረከ በማሰብ የስብከቱ አስኳል አድርጓቸዋል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በወንጌል እነ አብርሃምን ያነሳው ለዚህ ነው። ይኸውም “እኔ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ የሚል ከእግዚአብሔር ዘንድ አላነበባችሁም? ማቴ22፥32፤ ዘጸ3፥6 “ የአብርሃም ልጆች ብትሆኑ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋቹ ነበር።” የሚል ነው። ዮሐ8፥39

የቅዱሳን መታሰቢያ ለቅዱሳን የእግዚአብሔር ጸጋ በመሆኑ ዓረፍተ ዘመን የማይገታው ዘለዓለማዊ ነው። ነቢዩ ዳዊት፡- “የጻድቅ መታሰቢያ ለዘላለም ይኖራል።” ያለው ለዚህ ነው። መዝ ፻፲፩፥፮ ይኸንንም ወልደ ዳዊት ጠቢቡ ሰሎሞን “በረከት በጻድቅ ራስ ላይ ነው፤ . . . የጻድቅ መታሰቢያ ለበረከት ነው።” በማለት ገልጦታል። ምሳ ፲፥፯

በዓላተ ቅዱሳን

ቤተ ክርስቲያን፣ በቅዱሳን የልደት እና የዕረፍት ዕለታት የመታሰቢያ በዓል በማድረግ በቅዱሴና በማኅሌት በማክበር በዓለ ንግሥ ታደርጋለች። በስማቸው ጠበል ጻዲቅ ታደርጋለች። ይኸው ዋጋ አለው። ጌታችን በወንጌል “ እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል። . . . ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የጻድቁን ዋጋ ይወስዳል። ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ

ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ እውነት እላችኋለሁ። ዋጋው አይጠፋበትም” ያለው ለዚህ ነው።
ማቴ፤፱-፵፪ ከጌታችን ቃል እንደምነማረው ቅዱሳንን አክብሮ መቀበል ዋጋው ታላቅ መሆኑ ነው። ይህም የቃል ኪዳናቸው
በረከት ይፈጸምልናል ማለት ነው። ትልቁ ክብራቸው በዓላቸው ነው። ከዚህም ሌላ በየውሩም በቅዳሴና በማኅሌት
ይከብራሉ።

ምንጭ:- “ ነገረ ቅዱሳን “ ከሚለው መጽሐፍ የተወሰደ

በመልአክ ሰላም ቀሲስ ደጀኔ ሸፈራው